1963
ଡିସେମ୍ବର 19

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ

ବନାମ

ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ,
ଏବଂ କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ - ଆବେଦନ ଫଇସଲା କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ନାହିଁ - ସମୀକ୍ଷା ବିଫଳ - ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 - ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947ର 14), ଧାରା 33 (c) (2) ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 707/1962ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ରାୟରୁ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (c) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନରୁ ଏହି ଅପିଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସେ 14 ଡିସେମ୍ବର, 1953 ରେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ କିରାଣୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ତାଙ୍କୁ ଦରମା ବୃଦ୍ଧି କରିନାହିଁ । ତାଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧୀନରେ ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବରରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ବ୍ୟାଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଧାରରେ କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 1 ରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କର୍ମଚାରୀ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ଦିନଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ 14 ଡିସେମ୍ବର, 1953 ରୁ ନୂତନ ବେତନ ହାରର ଲାଭ ପାଇବେ । ତେଣୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ସମୀକ୍ଷା ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ (i) ଏହି ଦରଖାସ୍ତ ବିଫଳ ହେଲା କାରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିନଥିଲେ । (ii) ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292ରେ, 1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ମାନଙ୍କ ବେତନ ହାରରେ ସମାଯୋଜନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କେଉଁ ଦିନଠାରୁ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କୁହାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ

1963
ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଫଳାଫଳ ହେଉଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ସେହି ତାରିଖରେ ହେବ ଯେତେବେଳେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-କର୍ମଚାରୀ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର 14 ରେ ନୂତନ ହାର ଅଧୀନରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 33/1963 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 707/1962ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର 22 ଏପ୍ରିଲ, 1963 ତାରିଖ ରାୟର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଭାରତର ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲ ସି. କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ, ଭାରତର ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଏଚ୍. ଏଲ୍. ଆନନ୍ଦ, ଦାସ ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଭି. ସାଗର* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ତରଫରୁ *ଏମ୍. କେ. ରାମମୂର୍ତ୍ତି, ଆର୍. କେ. ଗର୍ଗ, ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଡି. ପି. ସିଂହ ।*

1963, ଡିସେମ୍ବର 19 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 22 ରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟର ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଆବେଦନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ ।

14 ଡିସେମ୍ବର,1953 ରେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ କିରାଣୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (b) (2) ଅନୁଯାୟୀ ଦିଲ୍ଲୀର ଶ୍ରମ ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦରେ ତାଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ 1 ରେ ତାଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି

ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧୀନରେ ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବରରେ ନିଜର ବାର୍ଷିକ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଯେଉଁ ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ଗଣନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନଟିର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292ର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଚାକିରିରେ ଥିବା କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବେତନ ହାରରେ ସମାଯୋଜନ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ, ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର 14 ରେ ତାଙ୍କର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଉଚିତ୍ । ବ୍ୟାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଏପ୍ରିଲ୍ 1 ରୁ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଆମେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292 ଯାଞ୍ଚ କରିନାହୁଁ, ଯେହେତୁ ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଲା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 14 ଡିସେମ୍ବର, 1953ରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବେତନ ସ୍ତରରେ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ, ସମାଯୋଜନର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା । ଆମେ ବିଚାର କରିଥିଲୁ ଯେ ନିଯୁକ୍ତିର ସେହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ଦାବି କରିଥିବା ବେତନ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବା ଦିଲ୍ଲୀର ଶ୍ରମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କଲୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ତାହା 146/- ଟଙ୍କା ସହିତ ମହଙ୍ଗା ଭତ୍ତା ବୋଲି ଗଣନା କଲୁ ।

ଏହି ରାୟର ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆମକୁ କହିବାବେଳେ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି, ଯେ ଡାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିଯୁକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକୃତ ବେତନ ହାରରେ ଥିଲା ବୋଲି ଭାବିବା ଏକ ତ୍ରୁଟି ଥିଲା । ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟରୁ ଅପିଲ୍ ଗୁଡିକର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିବା ଶ୍ରମ ଅପିଲ ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ନିଜ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 401ରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବେତନ ହାର, ଭତ୍ତା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି ଯୋଗଦାନ ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ 1 ଏପ୍ରିଲ୍,1954 ରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ବିଦ୍ୱାନ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜେନେରାଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅଧିକରାନ୍ତ କରେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ 1 ଏପ୍ରିଲ୍, 1953 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଏହା ଦର୍ଶାଗଲା ଯେ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିର୍ଣ୍ଣୟ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଭଲ ହୋଇପାରେ ଯେ କିରାଣୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ହାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 1 ଏପ୍ରିଲ୍,1953 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇସାରିଥିଲା, ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ବେତନ ହାର ବିଷୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଘୋଷଣା ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର 14, 1953 ର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା I ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଶ୍ରମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 42ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁଛୁ ଯେ 'A' ଏବଂ 'B' ଶ୍ରେଣୀ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ମଜୁରୀ ଢାଞ୍ଚା ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ I କାରଣ ଖୋଜିବା ବେଶୀ ଦୂର ନୁହେଁ I ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପୂର୍ବରୁ ସେନ୍ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଥିଲା ଯାହା 12 ଅଗଷ୍ଟ,1950 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା I 9 ଏପ୍ରିଲ,1951ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅସିଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ I ସେନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ A ଏବଂ B ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକର କିରାଣୀମାନଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବେତନମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ:-

A ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟାଙ୍କ

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଟ. 96-6-132-7-174-9-190-205-9-
250-10-290

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଟ. 82-5-112-6-148-7-
162-172-8-212-9-248

ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଟ. 70-4-94-5-124-6-
136-145-7-180-8-212

B ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟାଙ୍କ

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ - 92-- 6-128-7-170-8—
186-200-- 9-245-10-- 285

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ 78-5-108-6-144-- 7-
158-167-8-207-9-243

ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ 66-4-90-5-120-6-
132-140-7-175-8-207

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟ କିରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କମ୍ ଅନୁକୂଳ ଥିଲା I ଏହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାପକାଠି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା:-

1963

ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ
ବନାମ
ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

'A' ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟାଙ୍କ

ପ୍ରଥମ କ୍ଷେତ୍ର ଟ. 85-5-100-6-112-7-140-8-164-9-245-10-265-15-280

ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଟ.73-4-85-5-100-6-112-7-140-8-164-9-245

ତୃତୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଟ. 66-3-69-4-85-5-100-6-112-7-140-8-164-9-227

'B' ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟାଙ୍କ

ପ୍ରଥମ କ୍ଷେତ୍ର ଟ. 73-4-85-100-6-112-7-140-8-164-9-245

ଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଟ. 66-3-69-4-85-100-6-112-7-140-8-164-9-227

ତୃତୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ଟ. 57-3-69-4-85-5-100-6-112-7-140-8-164-9-- 200

ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ A ଏବଂ B ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ମଜୁରୀ ଢାଞ୍ଚା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲ କରିନଥିଲେ; ଯଦିଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମଜୁରୀ ହାରରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଶ୍ରମିକମାନେ ଏହା ବିରୋଧରେ ଅପିଲ କରିଥିଲେ । ମଜୁରୀ ଢାଞ୍ଚା ଉପରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କ - ଏକ A ଶ୍ରେଣୀ ବ୍ୟାଙ୍କ - 1 ଏପ୍ରିଲ, 1953 ପରେ ସେହି ବେତନ ହାରରେ ଏହାର ନିଯୁକ୍ତି କରିବ ବୋଲି ଭାବିବା ଅଯୌକ୍ତିକ ବୋଲି ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ନଥିରେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏବେବି ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଡାନିଏଲଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 14 ଡିସେମ୍ବର, 1953 ରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ବେତନ ହାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଡାନିଏଲଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା ବେତନ ହାରରେ ଥିଲା ବୋଲି ଅପିଲକୁ ଫଇସଲା କରିବାରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ବ୍ୟାଙ୍କ ଆମକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ନାହିଁ । ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଫଇସଲା କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ।

ତଥାପି, ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବେତନ ହାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇନଥାନ୍ତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବେତନକୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସମାଯୋଜନ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ସ୍ଥିତି କ'ଣ ହେବ, ଆମେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଆମର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛୁ ।

ନୂତନ ବେତନ ହାରରେ ସମାଯୋଜନର ପ୍ରଶ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ସନ୍ଦର୍ଭିତ କରି ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 12 ଭାବରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଷୟ ଗଠନ କରିଥିଲା । ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହାକୁ ଚାରୋଟି ବିଭାଗରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ବିଭାଗ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଯୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ । ତେଣୁ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ, ଯେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ସାଧାରଣତଃ ଗୋଟିଏରୁ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସମାଯୋଜିତ ହେବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନୂତନ ସ୍ତରରେ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସ୍ଥାନିତ କରିବା, ଯେଉଁ ସ୍ତରକୁ ସେ ତାଙ୍କ ସେବାର ଅବଧି କାରଣରୁ ବଢ଼ିଥାନ୍ତେ ଯଦି ସେ ନୂତନ ସ୍ତରରେ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କହିଥିଲେ ଯେ ସେନ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 113 ରୁ 117 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ ଏହା ସେନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ରାୟ ସହିତ ସହମତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଦୁଇଟି ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । 285 ରୁ 291 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଗୁଡିକରେ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସାଧାରଣ ଆଲୋଚନା ପରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 31 ଜାନୁଆରୀ, 1950 ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଛଅଟି ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 292ରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ; ଏକ ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 31 ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା; ଆଉ ସାତଟି ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ - ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 8 ରୁ 14 ଜାନୁଆରୀ 31, 1950 ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ ନିଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସାଧାରଣ ନିୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ଏହି ସମାଯୋଜନର ଯୋଜନାକୁ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ '31 ଜାନୁଆରୀ 1953' କୁ '31 ଜାନୁଆରୀ 1954' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ '1 ଏପ୍ରିଲ, 1953' କୁ '1 ଏପ୍ରିଲ, 1954' ଦ୍ୱାରା

1963
ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ
ବନାମ
ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4ର ଖଣ୍ଡ (d)କୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ସ୍ଥାନରେ ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 4 (A) କୁ ବଦଳାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଏହିପରି ଥିଲା: --

"ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଯୋଜନ କରାଯିବା ପରେ, 1951ରୁ 1953 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ସେବା ପାଇଁ ନୂତନ ବେତନରେ ଆହୁରି ତିନୋଟି ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗ କରାଯିବ । ଏହାବ୍ୟତୀତ, କର୍ମଚାରୀମାନେ 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏହା ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ଏପ୍ରିଲ 1 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।"

31 ଜାନୁଆରୀ, 1950 ପୂର୍ବରୁ ନିଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହିପରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ଏପ୍ରିଲ 1 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

31 ଜାନୁଆରୀ, 1950 ପରେ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ଏହିପରି:—

"କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ତରରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତର ଆଧାରରେ ନୂତନ ବେତନ ହାରରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ଯେପରିକି ସେ ବ୍ୟାଙ୍କର ସେବାରେ ଯୋଗଦେବା ପରଠାରୁ ଏହା ବଳବତ୍ତର ଥିଲା, ସର୍ତ୍ତ ଯେ ତାଙ୍କ ସମାଯୋଜିତ ମୂଳ ଦରମା ଅନୁରୂପ "ସେନ୍ ପୂର୍ବ" ବେତନ ହାର ଉପରେ ସ୍ତର ପରେ ସ୍ତର ସମାଯୋଜନ ଅଧୀନରେ ଯାହା ହେବ ତାହାଠାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ।"

ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ 31 ଜାନୁଆରୀ,1950 ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । 1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 31 ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତର ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ଆବେଦନକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟ ସାତଟି ଉପ-ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ । 1954 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖରୁ ସମାଯୋଜିତ ବେତନ ଲାଗୁ ହେବ ବୋଲି ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭବିଷ୍ୟତ ବୃଦ୍ଧି ଆରମ୍ଭ କରିବା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । 1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 31 ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

କାହିଁକି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ତାରିଖ ପରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା, ତାହାର କାରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡୁଛି । 31 ଜାନୁଆରୀ, 1950 ପୂର୍ବରୁ ବ୍ୟାଙ୍କର ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ବେତନ ହାରରେ ସ୍ଥାପିତ ପାଇଁ ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ କେଉଁ ସମୟରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଦ୍ଧି ଆରମ୍ଭ ହେବ ତାହା ସୂଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 1953 ରୁ ନୂତନ ହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲା, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ବାର୍ଷିକ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ଏପ୍ରିଲ 1 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 1 ଏପ୍ରିଲ୍, 1953 ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏପ୍ରିଲ୍,1954 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦରମା ସମାଯୋଜନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିକୁ ବଦଳାଇ ପାରିନଥିଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ଏପ୍ରିଲ 1 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତରରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ତର ଆଧାରରେ ନୂତନ ବେତନ ହାରରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରିକି ସେମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କ ସେବାରେ ଯୋଗଦେବା ପରଠାରୁ ଏହା ବଳବତ୍ତର ଥିଲା । କର୍ମଚାରୀମାନେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଯୋଗଦେବା ତାରିଖରେ ନୂତନ ହାର ବଳବତ୍ତର ଥିଲା, ଏହି ଆଧାରରେ ଏହି ଉପସଂହାରରୁ ନିସ୍ତାର ପାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ସେହି ହାର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବୃଦ୍ଧି ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖର ବାର୍ଷିକୀରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 31 ତାରିଖ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଚାକିରିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଭଳି ଦରମା ବୃଦ୍ଧି କାହିଁକି ଦିଆଯାଉନଥିଲା, ତାହା ଏଠାରେ ବିଚାର କରିବା ଆମ ପାଇଁ ଅନାବଶ୍ୟକ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରେ କିଛି ସଙ୍କେତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅତୀତକୁ ପାସୋରିଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଦରମା କିମ୍ବା ଭତ୍ତାର ପିଛିଲା ସମାଯୋଜନ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଠାରୁ ଅଧିକ ଦାବି ପାଇଁ ଅଧିକ ଦାବି କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି, 1950 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ବେତନ ହାରରେ ସମାଯୋଜନ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

1963
ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ବନାମ ଏମ୍. ସେଲଭାରାଜ ଡାନିଏଲ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦାସ ଗୁପ୍ତା

ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କେଉଁ ଦିନଠାରୁ ଦରମା ବୃଦ୍ଧି ହେବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କିଛି କୁହାଯାଇନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଫଳାଫଳ ହେଉଛି, ଯେପରି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରିଛୁ, ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ସେହି ବର୍ଷର ସେହି ତାରିଖରେ ହେବ ଯେତେବେଳେ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ ଏପରି ସମାଯୋଜନ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରି ନୂତନ ହାରରେ ସମାଯୋଜନର ନିୟମ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ-କର୍ମଚାରୀ ସେ ମାଗିଥିବା ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।